

[Finansministeren.]

under 800 kr., og det til trods for, at der dog har været temmelig megen kritik af 800 kr.s reglen.

Reglerne om afskrivning på skibe, herunder forskudsafskrivning på bestilte skibe, ændres slet ikke, og reglerne om afskrivning på bygninger og de særlige installationer i bygninger ændres jo ikke nu, idet de foreløbig skal behandles i afskrivningsudvalget; det gælder både de almindelige afskrivninger og ekstraafskrivningerne. Reglerne om forskudsafskrivning på visse maskiner og bygninger til over 1 mill. kr. er opretholdt uændret ved bekendtgørelse fra finansministeriet 3. april 1967, den såkaldte millionbekendtgørelse.

Det er altså kun på et meget begrænset område, dels førsteårsafskrivningerne, hvor de fleste vel nok er enige om, at der bør foretages noget, og for varelagrenes vedkommende og for køb på bindende kontrakt, at vi mener, at afskrivningsreglerne bør begrænses, og om dette har jeg jo udtalt mig så udførligt ved andenbehandlingen, at jeg som sagt ikke skal gentage mig her.

Med hensyn til spørgsmålet om likviditeten vil jeg gerne fremhæve en ting, som jeg synes skal med i billedet, nemlig at mærværdiafgiftens gennemførelse vil give erhvervslivet en så betydelig likviditetsforøgelse, at jeg ikke tror, der er nogen virksomheder, der overhovedet kommer i vanskeligheder på grund af gennemførelsen af disse afskrivningsregler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

vedtoges med 91 stemmer mod 52; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

vedtoges med 85 stemmer mod 64; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om minister Hans Sølvhøjs redegørelse af 25. maj 1967 for regeringens plan for den fremtidige danske u-landsbistand.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 4656).

Niels Matthiasen: Der er god grund til at takke minister Hans Sølvhøj for den redegørelse, han har givet folkettinget vedrørende Danmarks bistand til u-landene, ikke mindst fordi han klart og usentimentalt erkender, at Danmark har haft en langsom start i hele dette spørgsmål og først nu er ved at nå det tempo, som må være en forudsætning for at nå op på den ene procent af nationalindkomsten, som De Forenede Nationer har henstillet til industrilandene at yde i årlig bistand til udviklingslandene. Dette betyder ikke, at den ene procent skal være et loft for bidragets størrelse, men snarere en bundgrænse, en midlertidig målsætning, som skal hæves i takt med den større velstand i den rige del af verden.

Der er sikkert mange, der i deres stillingtagen til u-landshjælpen føler, at der er tilstrækkeligt af mangler i vort hjemlige samfund, som først burde afhjælpes, inden man giver sig til at yde andre hjælp. Først os og siden de andre, det er parolen. Men heldigvis er der stadig flere, i særdeleshed unge, som forstår, at tryghed og velfærd må række ud over de hjemlige forhold, hvis disse begreber skal kunne bevares. Det er kun en kortfristet tryghed, der ligger i fuld beskæftigelse herhjemme, hvis en stigende fattigdom i udviklingslandene fremtvinger en international arbejdsdeling, som ikke tager hensyn til eller tilpasser sig den eksisterende markedsstruktur. Hvilken fremtidig velfærd vil være sikret, hvis svælget i levevilkårene mellem de gamle, rige nationer og de nye, fattige nationer fortsat øges og skaber en sådan social vrede og bitterhed hos de fattige folk, at det må føre til et blodigt opgør?

Forudsætningen for at kunne løse også de nære problemer ligger i dag mere end nogen sinde også i løsningen af de fjernere. Det betyder helt enkelt, at lovgivningen om bistand til udviklingslandene, set i denne sammenhæng, er nøjagtig lige så vigtig som den lovgivning, der tager sigte på vore hjemlige forhold.